

[Steffensen]

dette område, når en ny skovlov skal vedtages. På den måde kan man sige, det er et positivt element, men sådan som det foreligger i øjeblikket, kan vi ikke tilslutte os forslaget. Det betyder, at vi synes, der er noget i det, som må bruges til at virkeliggøre intentionerne, når en ny lov skal vedtages på området. Derfor synes vi, det er udmærket, at forslaget er fremsat.

Ove Jensen (FP):

Fremskridtspartiet vil ikke være med til at lægge restriktioner på skovejere eller andre med hensyn til, om de skal plante nåletræer eller løvtræer, og derfor afviser vi forslaget.

Noget helt andet er, at det, som forslagsstillerne ønsker, nemlig at der skal plantes flere løvtræer, faktisk også finder sted i øjeblikket. Det er sådan i dag, at det er næsten umuligt at få planter, f.eks. kan egeplanter ikke skaffes i dag; hvis man ønsker at tilplante et areal med egetræer, må man vente et år eller to, indtil de nødvendige planter kan fremskaffes. Det, som forslagsstillerne ønsker, sker altså ude i den virkelige verden.

Men når nu jeg har afvist forslaget, vil jeg gerne sige, at det er nogle gode bemærkninger, der er til forslaget. Bemærkningerne til lovforslag er normalt kedelig læsning; her var en hel historisk redegørelse for skovvæsenet i Danmark. Jeg synes, det tjener forslagsstillerne til ære, at de har lavet så gode bemærkninger.

Margrete Auken (SF):

Mens jeg sad og hørte de fleste af indlæggene, var jeg lige ved at synes, at her havde Dansk Skovforening altså gjort det godt, og at det nok ville være nemmest for mig, hvis jeg i stedet for at svare de enkelte gennemgik f.eks. den leder, der var i det sidste nummer af Skoven; så ville der stort set være svaret hele vejen igennem. Men det ville jo være meget uforskammet, og folk ville sandsynligvis blive meget fornærmede, og det har jeg ingen lyst til at fremkalde oveni. Nu vil jeg prøve at tage svarene enkeltvis og så blot her lykønske Dansk Skovforening med et effektivt lobbyarbejde. Bagefter skal det være mig en særlig god fornøjelse at pille det fra hinanden, for de fleste af de oplysninger, den kommer med, er nogle sjovt uldne nogle, og jeg har fået usædvanlig gode muligheder for

at forberede mig på grund af Dansk Skovforenings udgivelser. Men altså først og fremmest til lykke til dem og derefter tak for hjælpen.

Så vil jeg sige lidt om de overordnede tal for det, vi har i øjeblikket. Alle har sagt, at løvskovsandelen ikke går ned, men det er altså ikke rigtigt. Det er rigtigt, at der i den omtalte leder står, at det har været næsten det samme siden 1951. Sagen er nemlig, at vi i 1951 havde 140.000 ha mod 137.000 ha i 1976, men det er også det laveste tal, de fandt i den statistik, for i 1965 var det 147.000 ha, og hvis vi går yderligere tilbage, er det selvfølgelig mere. Så dér har man lavet en yndig manipulation. Bøgeskovens andel er altså stærkt faldende; den har tabt mellem 25 og 30 pct. inden for de sidste 45 år. Det er der ingen tvivl om, og det er der vist ikke nogen der kan modsige og heller ikke, at 46 pct. af vores bøgeskov er over 80 år. Hr. Rønholt var prisværdigt klar i sin fremstilling af, hvad der sker med det; det kom helt klart frem, at der ikke er råd til numre her.

I det lobbypapir, som Dansk Skovforening har sendt frem, skriver de også meget klart, at de ikke har råd til restriktioner på hele dette store område; det er sådan set den bedste advarsel, vi kan få om, hvad der vil ske, hvis vi ikke foretager os et eller andet her, for det bliver alt for dyrt, hvis man ikke har lov til at hugge det om. Der er altså meget, og 46 pct. er over 80 år. I lederen nævnes der et omskiftningstal på 120, men det er jo det, der gælder, for der er jo hugst allerede fra 90 år.

Der blev sagt, at vi sagtens kan klare os med den eksisterende lovgivning, men det er altså ikke rigtigt, og nu kan vi under udvalgsarbejdet fremtrække alle de eksempler, hvor den eksisterende lovgivning kan bruges.

Jeg vil lige understrege dette over for hr. Henning Nielsen fra socialdemokratiet, som også har været ude for et godt lobbyarbejde. Det går altså ikke, men vi kan da tale sammen om det. Jeg tror, vi kan finde hinanden, når vi får sludret om det. Vi har ikke sagt, der ikke skal laves produktion i skovene, og det står der heller ingen steder i vores forslag. Flere har talt, som om vi ønskede, man ikke måtte lave produktion. Vi har sagt, at disse hensyn skulle ind. Når vi laver miljølovgivning, sige vi da ikke, det skal være forbudt at lave industri i dette land. Vi siger